

VIJFTIG PIEMELS LATER

Leesexemplaar

Deborah Seymus

**Vijftig
piemels
later**

P E L C K M A N S

Voorwoord

Allereerst: sorry, mama.

Ik weet dat je iets anders had verwacht toen ik je vertelde dat ik aan een boek werkte. Maar ja, je hebt nu eenmaal een dochter met veel fantasie en een eigen willetje op de wereld gezet.

Vijftig piemels later ontstond al in mijn hoofd toen ik een jaar of vijfentwintig was. Maar toen had ik nog niet de ballen om dit boek te schrijven. Door steeds met verschillende mensen om te gaan en daardoor ook in een belachelijk tempo gekke, herkenbare en soms absurde verhalen te verzamelen – die ik soms op feestjes deelde – raakte ik steeds meer overtuigd om al die anekdotes op een dag te bundelen. Ik heb me vijftien jaar lang gelaafd aan de lust en liefde en kwam daardoor in hilarische, warme, absurde en soms pijnlijke situaties terecht. Nu ik de kaap van de dertig voorbij ben, en ik er vrij hard van overtuigd ben dat mijn lijf het niet nog eens eenzelfde tijd – lees: gestoord ritme – uithoudt, is het tijd om jullie van een mooie samenvatting te voorzien.

Neem uit het boek mee wat je wilt, laat het een inspiratie zijn voor je eigen seks- of liefdesleven of leg het na tien pagina's weg. (*Verkoop het dan alsjeblieft wel via de kringwinkel, zodat een andere lezer er misschien nog iets aan heeft.*)

Kommer en kwel staan niet centraal in mijn boek, maar laat ik ook niet onbesproken. *After all* komt er bij seks ook een hoop klungeligheid, gevoel en ervaring kijken. Ter kade-

ring wil ik wel even meegeven dat ik geen gemakkelijke jeugd heb gehad, dus je zult af en toe tegenover een onwetend en naïef hoofdpersonage staan. Maar zo zijn er wel meer op de wereld, reden te meer om mijn verhaal te delen.

Voor de gevoelige lezers: sla hoofdstuk 11, 13, 26 en 38 maar over.

Graag wil ik eerst en vooral de vijftig piemels bedanken die mijn vagina beroerden. Jullie hebben me geïnspireerd. Ik heb van jullie geleerd, genoten en de meesten van jullie zijn met een reden uit mijn leven gebannen.

Verder zou dit boek niet tot stand zijn gekomen zonder Remy, die me overhaalde om dit idee bij de uitgeverij te pitchen. Zonder jou was dit boek een grammaticale flop geworden, liepen er tig hoofdstukken veel te veel door elkaar en had ik mijn eigen leven nooit begrepen. Er bestaan geen woorden om je genoeg te bedanken voor alle nachten en uren die je spendeerde aan diepe gesprekken met me, zodat de basis van dit boek er al snel lag. Net zoals er geen woorden zijn om je te bedanken dat je de moeite nam om elke pagina, met lichte dwang, door te lezen en aan te geven waar ik ritme en sprongen miste.

Anne-Marie, eeuwige dank aan jou, lieve zus, om me vertrouwen in mijn schrijven te geven en me aan te zetten om binnen de journalistiek heel wat artikels van mijn hand te verkopen.

Roel, zonder jouw literair inzicht had het boek waarschijnlijk meer op een ritje in een achtbaan van de Efteling geleken en had ik een aantal gevoeligheden gemist.

Mijn lieve kater Schroedi: door jouw knuffels, miauw-tjes en kusjes kreeg ik 's nachts altijd energie om te schrijven. Veel dank voor jouw warmte en onzinnig gekke buien.

Zonder mijn trouwe fans Nikki & Bert, Jens, Petra, Gert, Wouter, Aline, Stefanie, Jill, Jorne, Fleur en vele anderen was ik vast een paar piemels vergeten, dus veel dank aan jullie! Ook voor zij die me gewoon steunden tijdens het proces.

And last but not least: lieve Lise, fantastische uitgeefster, zonder jou waren we hier nooit geraakt. Merci om me op sommige momenten te laten doen, me op andere licht dwingend te vragen verder te schrijven – dat was nodig voor me – en om telkens weer die piemels te herbekijken.

O ja, ook nog dit: als je jezelf in een verhaal herkent, is dat vast geen toeval. Wel ben ik zo aardig geweest – genoodzaakt, eigenlijk, want anders sleep je me voor de rechtbank – om je naam te anonimiseren en er een passende nickname voor te verzinnen. Geniet dus maar gewoon van je tien pagina's bekendheid. Ik heb ervoor gekozen om geen fictie te schrijven en de details die ik me herinner, met een soms hoog alcoholgehalte in mijn bloed, waarheidsgetrouw neer te schrijven.

Veel plezier met lezen.

1. Natnek

Verdomme, hier stond ik weer. Om twee uur 's middags steentjes te verzamelen om tegen zijn ruit aan te smijten. Pissig siste ik het open raam op de eerste verdieping toe: 'Djeezes, word gewoon wakker, man.' Mijn verzameling steentjes raakte bijna op en de keien die voor me op de grond lagen werden steeds aantrekkelijker. Zou ik? *Fuck it*, ik nam een kei die ongeveer zeven keer zo groot was als mijn laatste steentje. Een paar keer zwaaide ik 'm boven mijn hoofd om dan net op de rechteronderkant van zijn slaapkamerraam te mikken.

Pats, *tjakka*, los erdoor.

Het versplinterde glas maakte een knerpend geluid. Zijn katerige slaapkop verscheen drie seconden later door het raam. '*What the fuck*, zijt gij nu helemaal zot geworden, mens?' Ik lag wel te slapen ja!

Ik gilte terug: 'Maakt dat ge uit uw bed komt, wij moeten om drie uur op de barbecue bij mijn moeder thuis zijn. Moet ge maar niet zo veel ecstasy in uw lijf steken.'

Morrend klauterde hij zijn bed uit en liet me binnen. Veel te laat schoven we aan tafel bij mijn mama. Ik was woest en besloot niet lang na dit voorval een punt achter de relatie te zetten.

Eigenlijk was het ook best een sukkel. Ik had hem bijvoorbeeld eens een stel roze handboeien cadeau gedaan voor zijn verjaardag. Correctie: ik had ze hem op zijn slaapkamer gegeven. Het was niet de bedoeling dat ie er op zondag-

ochtend enthousiast mee naar beneden zou hollen om ze trots te tonen aan zijn familieleden. Toch bleef ik lachen met het beeld dat na een wild avondje uit voor altijd op mijn netvlies gebrand stond. Natneks zusje had de handboeien weten te bemachtigen en liep er olijk mee door de gang. Een naakt, stijf en schreeuwend piemeltje volgde haar door het hele huis.

Waarom was ik ook alweer samen met deze gast?

Natnek was het typetje ‘grote mond, veel te lui’. Zijn broer, Natnek 2.0, was de echte stoere jongen van de twee.

Ik zag Natnek voor het eerst in de klas. Hij hing rond met de populaire meisjes en jongens en ik, als vijftienjarig brildragertje... niet. Ik verwees nog steeds naar mezelf en mijn beste vriendin als het onafscheidelijke duo ‘Bleekselder en Tomaat’. Drie keer raden wie ik als uitgerekte worm moest voorstellen. Samen zouden we onze middelbareschooltijd overleven en de wijde wereld intrekken, waar we de mannen van onze dromen zouden leren kennen. Maar eerst moesten we tijdens die vervelende schoolperiode onze maagdelijkheid verliezen, zodat we met een karrenvracht aan ervaring in een bar in Sydney – of ergens anders op de wereld – lekker konden gaan dansen.

Het vettige gelhaar dat Natnek ’s morgens strak naar achteren kamde, en waarmee hij zichzelf van zijn player-imago probeerde te overtuigen, paste wel bij het beeld van een potentieel lief, dacht ik op dat moment. Plus, het allergrootste voordeel: Natnek kon wiet regelen voor vrienden van me.

Als ik in de klas al geen roze shirtje met giga zweetplekken droeg, koos ik wel voor een Calimero-kapsel dat mijn eivormige hoofd nog net iets bleker liet uitkomen. Heel eerlijk? Een échte catch was ik niet. Werk aan de winkel, dus,

om Natnek ervan te overtuigen dat ik een aanwinst zou zijn. Thuis vond ik make-up en om me wat opvallender te kleden, trokken Tomaat en ik naar de CoolCat, een winkel voor stoere pubers met vooroplopend slettengedrag. Denk aan: gouden riemen, fake bonte jasjes, veel te kleine leren tasje met drie pakjes sigaretten erin, overal glitters én jeansbroeken die je kontgaatje net bedekten. En duur, veel duurder dan die loserkleding van de Zeeman.

Aangezien het plebs uit de klas al had beslist dat ik niet cool genoeg was, ook niet als ik me in een nieuw jasje stak, moest ik iets anders verzinnen om mijn kwaliteiten in de verf te zetten. Van borstgroei was op mijn vijftiende nog geen sprake, maar gelukkig had ik van nature wel een stel goeie billen meegekregen. Natnek had voor vijftig procent roots uit een zuiders land en sprak te pas en te onpas zijn voorliefde uit voor ‘een goede *culo*’.

Na een paar weken was het eindelijk zover: ik mocht bij hem thuis langs om wiet voor een kennis te regelen. Zenuwachtig ging ik naar binnen, kreeg de bijnaam ‘Debster’ en werd door Natnek en zijn broer aangestaard.

‘Komt die nerd dat hier ophalen of wat? Is die wel te vertrouwen?’ zei Natnek 2.o.

‘Debster is wel oké, broeder.’

En daarmee was de kous af. Ik kreeg een zakje toegestopt, er werd me gevraagd of ik zelf het spul even wou uitproberen, ik giechelde wat onhandig – dat durfde ik niet in hun bijzijn – en liep terug naar buiten. Vrolijk huppelde ik over straat. Yes, ik had wiet gescoord van de coolste gast van de klas. De rest van de wereld kon die dag ontploffen.

Natnek groeide op in een rumoerig huishouden, waar weinig aandacht aan hem werd besteed. Om dat te overcom-

penseren brulde hij regelmatig de speelplaats bij elkaar en omringde hij zich met een groepje eersteklas schorriemorrie. Een paar maanden later voelde ik me best thuis in dat klikkje op de speelplaats. Het zal vast aan mijn karakter liggen, maar Natnek viel wonderwel voor mijn charmes. Als zijn zus thuis niet kwam binnenstormen met gejammer over een oorbel, stond zijn broer wel te roepen ‘dat er weer een deal was misgegaan en dat dat zijn schuld was’. Aangezien ik mijn maagdelijkheid nog even wou bijhouden en ik het vastbinden van mijn polsen aan de chauffage naast zijn bed met de roze handboeien nog geen aantrekkelijk plan vond, bleef het altijd braaf bij wat speeksel uitwisselen. Tenminste in het begin van onze relatie, toen die ontplofte was het een ander verhaal.

Met vreemdgaan was ik tot dan toe nog nooit geconfronteerd. Hoewel mijn ouders niet het beste huwelijk hadden en de tv werd uitgezet wanneer Sissi en een van haar vele liefjes tongworstelden, kon ik me nooit voorstellen waarom je dat zou doen. Toch vond ik het vermoeiend om elke dag een lawine aan wietlucht te inhaleren. Tomaat en ik besloten dus om stiekem andere oorden op te zoeken en uit te gaan. Mijn eerste zoenervaring – voor Natnek – lag me nog op de maag, aangezien een zwarte jongen me lijfelijk had laten merken hoe een wasmachine over heel je gezicht voelde.

Op het moment van mijn eerste kus was ik een echte zestienjarige rebelse puber. Opedirkt, zuigend op een Napoleon, stond ik op een zaterdagavond met mijn eerste alcoholische drankje in de hand mee te hobbelen op schurende r&b-beats. De zaal was voor tachtig procent gevuld met gespierde, grote en donkergetinte jongens. Een van hen greep mij bij mijn heupen en wiegde wat met me heen en weer. Heldere

witte tanden lachten me toe. Ik bleef kriek drinken en bier en iets wat uit een karton fruitsap kon komen. Dat bleek voor het eerstkomende jaar mijn vaste drankje te worden.

Een tijdje later wou ik nog wel eens naar zo'n feestje – ik had net ruzie gehad met Natnek en wou er even tussenuit. Een van de donkergetinte gespierde jongens danste heel de avond met me. Ik had flink wat van het kartongoedje op en hij vroeg of ik mee naar hem thuis ging. Goed wetende dat dat niet was om enkel te zoenen, maar naïef genoeg om te denken dat seks ook niet echt ging gebeuren, liep ik met hem mee. Thuis aangekomen begon hij al snel onder mijn kleren te voelen. Ik liet me doen en omdat ik geen idee had wat er zou volgen, en moe maar tegelijkertijd nieuwsgierig was, liet ik hem begaan.

Mijn eerste keer was geen toppertje, kan ik je vertellen. Het vond plaats op een tapijt dat de stomerij zou weigeren, en 's ochtends kreeg ik geen vers kopje koffie. Volgens de horrorverhalen van Tomaat zou ik bloeden als een rund, maar dat lot ontliep ik gelukkig.

Wel ging ik vreemd en stond ik er op die leeftijd totaal niet bij stil welke gevolgen dat voor iemand anders zou kunnen hebben. Ik blijf het straf vinden dat mijn eerste keer seks niet met mijn eerste lief was, maar met een onbekende jongen die ik op een feestje had leren kennen.

Ik verzweeg het voorval tegenover Natnek. Een paar weken later werd ik in zijn slaapkamer met knallende koppijn wakker vanwege het goedje uit het karton, dat nu rechtstreeks uit mijn mond kwam als de geur van een oude bandencentrale. Beneden klonk geschreeuw. Natnek en zijn hysterische zus waren weer flink ruzie aan het maken. Aangezien koffie geen optie was en ik het bestaan van oordoppen nog

niet kende, besloot ik het akkefietje maar van dichtbij te bestuderen.

Nog voor ik goed en wel naar beneden was gestrompeld, sloeg mijn playboy de tussendeur dicht en vloog hij mij voorbij, terug naar zijn slaapkamer. 'Vuile slet', hoorde ik zijn broer van boven gillen naar mij. Op dat moment besepte ik dat iemand zijn prachtige gebit na die ene avond waarop ik vreemd was gegaan iets te ver had opengetrokken en zijn mond had voorbijgepraat.

Toch gingen we niet direct uit elkaar. Toen Natnek erachter kwam dat ik niet voor het eerst met hem naar bed was gegaan, zei hij na een tijdje dat hij dat ook met mij wilde doen. Tegelijkertijd begon hij nogal veel met ecstasy te experimenteren. Nou ja, experimenteren... In één weekend een halve kauwgombalautomaat naar binnen slurpen is een meer accurate vergelijking. Knarsetandend, wild dansend en giechelend bewoog hij zich elke vrijdag- en zaterdagavond door de mensenmassa van de lokale discotheek in ons dorp.

Seks met hem stelde weinig voor en voelde altijd heel planmatig. Na de aanvaring met het lid dat zeker groter was dan twintig centimeter, was ik wel opgelucht toen bleek dat mijn Dominicaans Natnekje een kleinere versie bezat. Met zijn piemelmans viel zeker te werken, maar zijn klungelgehalte lag even hoog als dat van mij en dus eindigden we telkens in oncomfortabele yogapositionen. Na de zoveelste ruzie over mijn akkefietje 'met de grote zwarte man' en alle drugs die Natnek vanaf 's ochtends al gebruikte, hield ik het voor bekeken.

Dat onze seks niet fijn was voor mij lag niet per se alleen aan hem. Wat wist ik op die leeftijd nu eenmaal van genot? Nu weet ik dat seks nooit zomaar van een leien dakje loopt en dat het vooral in veilige en vertrouwde omstandigheden

zou moeten plaatsvinden. Bovendien was ik er dankzij mijn strenggelovige ouders nog niet op gekomen om zelf te onderzoeken wat ik daar beneden allemaal kon aanvangen.

Mijn eerste lief was enerzijds dus helemaal geen succeservaring, maar liet me anderzijds wel inzien dat ik nog met veel zaken geconfronteerd zou worden waar ik toen nog geen kaas van had gegeten. Ik leerde zo al vroeg dat ik drugs echt niets vond en niet zo goed was in communiceren over wat ik wou of verlangde. Ik schaamde me op die leeftijd over veel dingen, en puberde ook veel later dan leeftijdsgenoten.

Of ik spijt heb van mijn vreemdgaan? Ja, omdat ik hem daar erg mee kwetste, en nee, omdat ik daardoor veel leerde over mezelf. Voor mij is er geen zwart-wit antwoord op deze vraag.

2. Zwerver

Op de middelbare school liep een onverzorgde jongen rond. Hij trok vaak op met het groepje van Natnek, dus we hadden elkaar al eens sporadisch gesproken. Hoe ik uiteindelijk op een woensdagnamiddag in zijn studio belandde, blijft ook voor mij een vraagteken.

Zwerver zat in een traject van begeleid wonen en in zijn rugzak zaten best wel heftige memoires aan zijn jeugd. Ik viel als een blok voor hem. Verklaarbaar, want ik kwam op dat moment zelf ook niet uit de meest ideale situatie. Mijn moeder was net gescheiden van mijn niet zo perfecte vader, een besluit waar ik volledig achter stond, en dat leverde een enorm gemis aan een vaderfiguur op in mijn leven.

The perfect amount of trouble, maar het was geen eikel van een gast. Het nadeel van Zwerver was dat hij nooit iets in huis had, dus ik moest mijn eigen drank meebrengen, wat op den duur een kostelijke grap werd. Niet alleen betaalde ik mijn eigen drank, maar ook die van hem, én van zijn vrienden die om de haverklap binnenvielen.

Ik heb geen idee meer wat me zo aantrok in Zwerver, maar ik weet wel nog dat hij erg zacht en lief was. De eerste man die me op kwetsbare momenten durfde aan te kijken. Hij was ook echt met mij bezig, bekeek mijn lichaam van top tot teen. Zijn ogen bleven me voor de rest van mijn leven bij. Helderblauw zonder een greintje slechtheid. Hij had het duidelijk moeilijk met hoe de maatschappij in elkaar stak en sloot zich er graag van af door vooral veel te blowen, na te denken en zijn rare hersenkronkels in een gevoelige toestand met mij te delen.

Bij hem leerde ik dat seks niet alleen hoefde te draaien rond een piemel erin steken. Hij nam zijn tijd om me te knuffelen en mijn lichaam op een fijne manier aan te raken. Natnek vond het maar niets dat ik met Zwerver datete en liet geen enkel moment onbenut om me dat op het schoolplein duidelijk te maken door me uit te lachen met mijn keuze. Dan maakte hij met zijn vingers een geldbeweging, als om te zeggen dat die jongen mij niets te bieden had.

Daar trok ik me weinig van aan, tot ik merkte dat leuke uitjes samen er niet in zaten en chillen op zijn appartement zowat het enige was wat we deden. Geen oldskool cinemaatje, een broodje in de Panos delen of eens met een picknickmand aan het water gaan liggen. Zijn eenpersoonsbed begon me na de zoveelste elleboog die ik 's nachts in mijn rib gepord kreeg ook mateloos te irriteren.

Dit? Nee, dit was het duidelijk niet.

Open kunnen communiceren over gevoelens en een bepaalde kwetsbaarheid aan de dag leggen was duidelijk mijn zwakke plek – dat zou ik later vaker ondervinden – maar dat hij geen geld had om brie op mijn brood te betalen, vond ik wel een dingetje.

Uiteindelijk verloor ik even snel mijn interesse in deze gehavende jongen als dat ze was ontstaan. Ik vraag me nog steeds af hoe het met hem gaat en hoe zijn leven zich ontwikkeld heeft. Hopelijk heeft hij het zachte en lieve in zich kunnen behouden. En kan hij nu wél een broodje betalen.

3. Chef in spe

Als volleerde zeventienjarige rebel kwam ik op de eerste dag op mijn nieuwe school uren te laat. Zoals zo vaak had ik me verslapen. Ik werd verwelkomd door twee Nederlandse jongens. Met veel gejoel maakten ze al snel duidelijk dat ik in ons klasje van vijf de enige griet was die enigszins acceptabel was. Becky telde niet mee, want die had een snor.

Na heel wat omwegen – ik werd netjes verzocht mijn vorige school te verlaten en koos een richting die niet bij me paste – had ik besloten om er een te kiezen waarin ik vooral veel met mijn handen mocht werken. Omdat ik toch al nachtshiften in een kroeg begon te draaien en geïnteresseerd was in wijn – ook het drinken ervan – schreef ik me in voor de opleiding Hotel.

Tijdens onze praktijklessen in de keuken, waar ik vooral probeerde de boel niet af te fikken, werd al snel duidelijk

dat een van de twee Nederlandse jongens wel een chef in spe was. Hij had niet alleen het talent om mensen met zijn gepraat naar zijn hand te zetten, maar ook de charme om de keukenploeg te overtuigen van zijn kunnen. Chef in spe kon met zo'n zwier potten en pannen draaien, bijkruiden en dirigeren dat het bijna iets aantrekkelijks kreeg. Hoewel hij en zijn kompaan het bloed onder mijn nagels vandaan haalden en ik hem meermaals per dag vervloekte, mocht ik zijn *laisser-faire-attitude* wel.

Lang dacht ik dat zijn flirterig gedrag – eens flink aan mijn lange blonde staart trekken – enkel plagerig bedoeld was, en ergens was het dat ook wel, maar hij was geïntregerd. Ik liet niet veel los over mijn persoonlijk leven en liet de plagerijen dagelijks over mij komen.

We vertrokken met het vijfde middelbaar op wijnreis. De jongens van de bso-opleiding Voeding en Drank gingen ook mee en dat leverde onze leerkrachten een boel stress op. Vier Hollandse gasten en een ontspoorde halve Nederlander – ik – zorgden al voor heel wat rumoer op de speelplaats, laat staan op een wijnreis. Terwijl leerkrachten Humptie, Dumptie en Roodhoofd zich vooral met de planning bezighielden, bereidden wij ons voor op een wild feestje.

We waren nog geen zes uur onderweg of we hadden het al voor elkaar gekregen om de bus te hijacken, terwijl ik met een gele string op mijn hoofd door de bus holde en de rest van de verbijsterde studenten opzweepte. De drie leerkrachten die ons in toom moesten houden, zaten nog in een wijnhuis. Chef in spe had helaas geen kwaliteiten om buschauffeur te worden: na een vijftigtal meter hield de bus ermee op. Woest kwamen de leerkrachten naar buiten en we moesten ons de rest van de reis koest houden.

Op hotel aangekomen vertelden de leerkrachten me duidelijk dat ik 's nachts op de meisjeskamer moest blijven. Toen ik Becky in onze gezamenlijke badkamer gehurkt in bad aantrof met mijn scheermes, hield ik het voor bekeken.

'Ja, sorry, ik ben mijn benen aan het ontharen en heb even je scheermes geleend. Denk je dat ik mijn oksels ook ineens moet doen?' zei ze. Ik had genoeg gehoord en liep snel weg.

(Achteraf gezien heb ik wel spijt van hoe ik tegen Becky heb gedaan. Dat verdiende ze niet.)

Met een fles wijn die ik ergens gescoord had, klopte ik aan bij de kamer van Chef in spe. Met een glimlach opende hij de deur: 'Beetje klaar met Becky?'

'God ja. Please, zorg ervoor dat ik niet bij haar moet blijven slapen.'

Hij opende de deur en ik kon zijn hotelkamer inkijken. Alle jongens die wat rebels waren, zaten daar verzameld en deelden een joint. Na twee uur had de gekste van de groep, Lieven, het wel gehad met de saaie hotelkamer. Hij besloot met zijn slungelige kompaan uit het raam te springen en avontuur te zoeken.

Mijn kleren had ik ondertussen uitgetrokken, iedereen was al vertrokken en het was snikheet in de veel te kleine kamer. Chef in spe had goddelijke manen om te kammen. Als ik door zijn haar woelde, werd ik er bijna lyrisch rustig van. Toch wou ik meer. Ik voelde de spanning opbouwen. Een bal vormde zich in mijn onderbuik.

Net op dat moment klopte een van de vrouwelijke leerkrachten aan. Met een blij gezicht en in mijn ondergoed trok ik de deur open en ging vervolgens weer op het bed zitten. De flessen wijn probeerde ik met mijn voet, die losjes uit het

bed hing, nog te verstoppen. ‘Naar je kamer, Deborah, de meisjes slapen apart van de jongens.’

‘Ja oké, mevrouw, ik vertrek zo wel’, antwoordde ik.

Met een kwaad gezicht sloeg ze de deur dicht.

Aangezet door de wijn – oké, ook door de wiet – greep ik de nek van Chef in spe vast, draaide zijn gezicht naar me toe en kuste hem. Het was duidelijk dat hij dit niet had verwacht. Ik kuste hem vol overgave en liet mijn tong over zijn lippen cirkelen, plagend. Hij drukte me tegen het bed aan en viste een condoom uit het nachtkastje. Veel woorden kwamen er niet aan te pas en zeker geen voorspel.

Voor ik het wist zat hij in me en bewoog hij – in missionarisstand – ongeveer twintig minuten in hetzelfde ritme. Ik hoorde hem af en toe kreunen, waaruit ik kon afleiden dat hij het wél fijn vond. Wat ik er zelf van vond, was niet duidelijk door de bedwelmende roes waarin ik zat. Na die twintig minuten had hij er genoeg van. Hij kwam klaar met een luide en zuchtende kreun. Ik wist op dat moment nog niet hoe ik daarmee moest omgaan. Onwennig rolde ik me van hem af. Wat later vertrok ik naar mijn eigen kamer.

Becky lag al hevig te knorren toen ik zachtjes de slaapkamer binnensloop om nog gauw een paar uur slaap te vatten. Voor het ontbijt met de rest van de klas kwam ik schromelijk te laat en werd ik door Humptie, Dumptie en Roodhoofd kwaad aangestaard. Gezamenlijk besloten ze dat dit de laatste wijnreis zou zijn waaraan ik mocht deelnemen.

Op de busreis naar huis kwam ik erachter dat ik in de hotelkamer van Chef in spe een ring vergeten was. Ik eiste dat we terugreden, want die ring had ik voor mezelf gekocht na mijn eerste relatie en ik beloofde mezelf met die ring nooit meer dezelfde fouten te maken.

Met zijn allen, vrolijk op de rammelende truck op wielen, keerden we terug. Nou ja, vrolijk... Een paar mensen waren blij, maar het grootste gedeelte van de studenten ergerde zich dood aan mij. Ik had de toon van de reis gezet, en hoewel het merendeel van mijn klasgenoten tot voor ons vertrek nog dacht dat ik een seut was, had ik met mijn nachtelijke escapades, die al snel rond waren gegaan, toch een statement gemaakt.

4. Kabouter Pinnemuts

Ik hoorde Tomaat in mijn appartement luid kreunen. Het was midden in de nacht, pikdonker en ik durfde er niets van te zeggen. En aangezien er maar één gast in het appartement sliep, kon dat maar één ding betekenen.

Om je een beeld van de avond te geven: na onze nachtelijke wandeling en haar uitje op de scooter van Kabouter Pinnemuts, zodat we nog meer drank konden halen, was Tomaat in comateuze toestand op bed gevallen. Ik had een uur daarvoor mijn plas niet meer kunnen ophouden en was doodleuk boven op een gekleurde vuilnisbak in het Centraal Station van Antwerpen gekropen. PMD was het, geloof ik.

Kabouter Pinnemuts, een blonde gast die ik jaren geleden op reis had leren kennen en die 's avonds mee op stap was, lag dubbel van het lachen en zag er de grap wel van in. Ik liep als achttienjarige tijdens mijn opleiding aan de hotel-school stage in een hotelketen tegenover het station – nee, dat hotel bestaat niet meer – en had niet alleen daar een kamer, maar ook een appartement in het hotel verderop.

Daar zouden we die avond blijven logeren na het nachtleven in te duiken.

Het weekendjointje werd door ons drieën meer dan matig geapprecieerd en Tomaat blowde vervolgens zo veel dat ze *passed out* op een van de bedden belandde. Pinnemuts was onder de indruk. Ik vond het grappig om hem terug te zien. Het guitige en jongensachtige dat hij had, was op geen enkele manier veranderd ten opzichte van twee jaar daarvoor. Toen was ik uitgenodigd door een vriendin, Barbara, om mee op reis te gaan met haar ouders, haar lief en een heleboel vrienden van wie de gezinnen allemaal bevriend waren geraakt en een half dorp bezetten op een afgelegen camping, ergens in Zuid-Frankrijk. Het weer was heerlijk, het bier ging vlotjes binnen en na een week vakantie dook er een jongen op die de groep al wat kende en met wie ik direct een klik had.

De tranen rolden vaak over mijn wangen wanneer we op vakantie verhalen aan elkaar vertelden en zijn schooljongensachtigheid had iets aantrekkelijks. Ik voelde dat er een bepaalde chemie tussen ons was, maar verder dan wat geflirt kwam het niet. Na die vakantie hielden we contact met de hele groep en gingen we regelmatig flink op stap in verschillende Kempische gehuchten. Blijven logeren deden we meestal bij een van de jongens thuis. Kabouter Pinnemuts was er af en toe bij en op een van die avonden lagen we op eenpersoonsmatrasjes op de grond. Het gesnurk van Barbara's lief vulde de stilte op en Pinnemuts, die braaf op zijn eigen matras lag, fluisterde of ik al sliep.

Negatief.

'Wil je hier komen liggen?'

Ik sloop naar zijn matras. Dicht tegen hem aangedrukt draaide ik me om en voelde ik even zijn adem op mijn lippen.

Onder het deken kusten we zo stilletjes mogelijk, hoewel dat waarschijnlijk nergens op sloeg, aangezien Barbara op geen enkele manier de slaap zou kunnen vatten. Het gesnurk was zo luid dat er vanuit de gang, waar ook mensen lagen, commentaar werd geleverd. Ik hoorde Barbara plots iets aan mij vragen, antwoordde, hield even mijn adem in – hopend dat ze niet zou doorhebben dat ik niet meer op dezelfde matras lag – en kroop stil terug naar de mijne. De volgende ochtend deden we alsof er niks was gebeurd. Geen van ons had zin om vragen te krijgen, geplaagd te worden of verantwoording af te leggen, want Barbara kon nogal beschermend zijn over haar vrienden.

Een paar weken later kwam hij stiekem een nachtje bij me op hotel logeren. Na mijn avondshift in het restaurant smokkelde ik hem binnen. We dronken wat, rookten sigaretten uit het raam en begonnen weer te kussen. Aangezien er behalve een kast, een tafeltje en een bureau niet veel meer in mijn kamer stond en het bed nu eenmaal lonkte, ging het kussen al snel over in elkaars kleren uittrekken. Ik weet nog dat ik toen ergens dacht: volgens mij heb ik hier niet zoveel zin in.

De volgende ochtend had ik eigenlijk spijt dat ik met hem naar bed was gegaan. Hij was echt heel leuk, maar ik verwarde de interesse die ik in hem had als vriend met iets meer.

Ik was misschien wel een ezel, maar had niks met stenen en dus gebeurde het nog een paar keer voordat ik besepte dat ik ermee moest stoppen en Pinnemuts gewoon als vriend moest beschouwen.

Die ene nacht, toen ik wakker werd op het hotelappartement en mijn vriendin hoorde kreunen, wist ik dat zij met elkaar naar bed gingen. In stilte luisterde ik naar hen en

vroeg ik me af of ik het erg vond. Ik kwam tot de verrassende conclusie dat ik geen greintje jaloezie voelde. Ik was opgelucht dat ik lekker alleen lag en blij voor mijn vriendin dat ze nog eens met iemand in bed belandde.

Die nacht leerde ik dat ik misschien wel een beetje promiscue was, én dat ik die open blik de rest van mijn seksueel (liefdes)leven wilde behouden. Maar na een halfuur naar het gekreun te luisteren en te filosoferen, was ik er wel klaar mee. Ik riep of het wat stiller kon en boekte een ongezien snel resultaat. De volgende ochtend leek mijn vriendin haar nachtelijke escapades vooral zo snel mogelijk te willen vergeten.

Als je dit nu, zoveel jaar later, leest, lieve Toot: sorry dat ik je er even aan herinnerde.

5. Telenet-verkoper

De Telenet-verkoper, die ik via via vaag kende, leerde ik op café pas écht kennen. Ik werkte als barmeid en elke keer wanneer hij een drankje kwam bestellen, liet hij met een knipoog weten dat hij zich wel tot mij aangetrokken voelde.

Hij werkte al zolang ik het me kon herinneren in een telefoonwinkel. Als het niet bij BASE of Telenet was, was het wel bij een andere operator. Toen hij bij Telenet werkte, was ik een jaar of negentien. Hij was getrouwd en had ondertussen kinderen, maar naar wat ik hoorde, was dat huwelijk om zeep en had hij besloten te scheiden. Doordat ik telkens met gsm-nummers aan het klooiën was – ik had last van stalkers en speelde mijn telefoons geregeld kwijt – regelde hij me een nieuw nummer.

Hoewel hij mijn gsm-nummer had aangesloten, kwam hij op café toch een aantal keer slijmerig naar mijn nummer vragen. Ik zag er geen kwaad in en we begonnen wat berichten te sturen. Hij was hooguit een meter zestig en kwam zo amper tot aan mijn borsten. Na een paar dagen van flirterige berichtjes haalde hij me op met zijn auto bij de school. We reden wat, praatten en lachten. Zijn interesse groeide met elk moment dat we doorbrachten.

De Telenet-verkoper liet, ook al had hij thuis een vrouw en twee kinderen, geen enkel moment onbenut om me te kunnen zien. Hij kwam met zijn vrienden langs voor een drankje 's avonds. Tijdens mijn shifts in de bar konden klanten me nogal eens op mijn gemoed werken. Net als de andere meiden die achter en naast de bar werkten, was ook ik niet vies van wat shotjes om het gezeur van klanten aan te kunnen.

Die avond was daar geen uitzondering op. Ik sloeg net een shotje tequila achterover toen ik hem zag binnenkomen. Hij lachte breed en zijn guitige ogen keken me meteen aan. In de linkerhoek van het café stond een oude houten hoekbank tegen de muur vastgespijkerd, waar hij met zijn vrienden rond ging zitten. Elke keer als ik voorbijliep, kreeg ik een vette knipoog en de vraag of ik nog een rondje drank kon brengen. Telenet-man entertainde zijn groep vrienden en trakteerde ze regelmatig op zijn bulderende en zeer aanstekelijke lach. Hij daagde me uit door te zeggen dat ik vast niet alleen met hem durfde te zijn en probeerde me op rekenfouten te betrappen.

Terwijl ik de glazen van het volgende rondje neerzette en zijn vrienden even afgeleid waren, fluisterde ik in zijn oor dat ik over een kwartiertje in een van de wc's op hem zou wachten. Twee keer kloppen zou volstaan, zei ik hem. Stie-

kem kicke ik er wel op dat een getrouwde man mij wou, maar twintig minuten later kwam ik erachter dat seks hebben op een publieke wc met iemand die een flinke twintig centimeter kleiner is dan jezelf toch geen aanrader is. Zittend op de bril, met mijn knieën op het deksel en zittend op hem, het was het allemaal net niet.

Hoe het dan wel lukte? Steunend met mijn armen op het toiletreservoir, knietjes licht gebogen en billen in de lucht.

Helaas had ondertussen een joelende bende cafégangsters door dat er twee mensen andere dingen aan het doen waren op de wc dan een drolletje draaien. Ik hees mijn broek op, gaf hem een kus en verliet het hokje schoorvoetend. ‘Bek houden’, snauwde ik richting het gejuich waarop ik buiten de toiletten werd onthaald.

Met een glimlach vervolgde ik mijn shift in het café, terwijl hij de zaak met zijn vrienden verliet. Thuisgekomen stuurde hij mij een berichtje: ‘Gewaagde zet Seymus, was leuk ;-).’

Telenet-verkoper kicke erop om seks te hebben op locaties waar hij makkelijk betrappt kon worden. Zo nam ik eens de trein naar Geel, waar hij tijdens de lunchpauze de rolluiken van de shop dichtgooide en er een briefje tegen plakte: ‘Over een uur terug.’ In het magazijn ontfermde hij zich over mijn lichaam. Na een halfuur vogelen op een ijskoude vloer deelden we een sigaretje. De deur van de winkel ging weer open en ik deed een uur lang alsof ik een volleerde Telenet-verkoper was, tot hilariteit van enkele klanten.

Ons verhaal eindigde echter toen hij me bij hem thuis uitnodigde. Zijn vrouw en kinderen waren een namiddag weg. Enfin, dacht hij. Net toen we lekker bezig waren, hoorde ik beneden de trap kraken. Nog nooit van m’n leven heb ik zo snel mijn kleren aangetrokken. Vaag herinner ik me een con-

frontatie met zijn woedende vrouw. Dom was ze niet, denk ik, dus ze raadde vast wel wat ik in haar huis deed. Ik maakte me meteen uit de voeten en zei onze Telenet-verkoper dat de spelletjes afgelopen waren.

Lesje geleerd: nooit, maar dan ook nooit met een getrouwde man bij hem thuis afspreken. O ja, en wat ze ook zeggen: eerst de scheidingspapieren nakijken.

6. Soldaat

Ik lag dicht tegen hem aan. Tomaat en de vriend van Soldaat lagen op de achtergrond te snurken, terwijl ik over het lijf van Soldaat wreef. We hadden net met zijn vieren *Temptation Island* gekeken en ik wist eigenlijk nog niet helemaal zeker of ik mij tot hem aangetrokken voelde. Alles verliep nogal amicaal op de matrassen die voor de tv waren gelegd. We lagen dicht bij elkaar en af en toe hoorde ik Soldaats bulderlach door de scènes heen.

Hij wreef zijn stijve tegen me aan en ademde in mijn gezicht. 'Ik wil je nu voelen', fluisterde hij. We slopen naar zijn slaapkamer zonder de rest wakker te maken. Ik trok zelf mijn kleren uit. Zijn ogen zeiden genoeg.

Ik wist dat Soldaat niet op zoek was naar een relatie, en dat vond ik prettig. Daarover waren we het vanaf het begin helemaal eens. Ik leerde hem kennen in de kroeg waar ik werkte. Het was zijn broer die na een paar avonden doorzakken lachend om mijn nummer vroeg. Ik bleef in eerste instantie wat wantrouwig, maar na een paar avonden praten was ik ervan overtuigd dat er geen kwaad in hem zat.

Als ik hem na zijn dienst in de kroeg zag binnenkomen met zijn legerkledij aan, deed dat wel iets met me. Toen de nummers werden uitgewisseld en hij als eerste een berichtje stuurde om te vragen hoe ik van mijn nachtje in de kroeg aan het bekomen was, wist ik al dat dit mijn volgende (afleidings)project ging worden.

Ik wist dat het bij deze gast om seks draaide, dus ik had geen scrupules meer en liet mezelf volledig gaan. Standaard dronken we één of twee wijntjes voor we ons uren in de slaapkamer begaven. Ik had het gevoel dat ik eindelijk ook de leuke kant van seks kon zien. Soldaat gooide mijn lijf in posities waarvan ik geen idee had dat mijn lichaam het aankon. Geen enkel yogastandje had me ooit zover gekregen, maar hij slaagde erin mijn benen op zo'n manier in mijn nek te plooiën dat ik er zelf versteld van stond.

We hielden jaren contact, voor als ik me verveelde, een relatie beu was of gewenkt door hem op zijn wensen inging. Hij gaf er niet veel om of ik een relatie had of niet, zolang ik in zijn bed belandde. Op den duur waren we fysiek zo op elkaar afgestemd dat ik me begon af te vragen of er geen relatie in zat.

Bij hem leerde ik dat casual seks ook een plezier kon zijn. Hij was de eerste bij wie ik me geen vragen hoefde te stellen over hoe hij zich de volgende dag zou voelen en bij wie ik me geen zorgen hoefde te maken dat hij meer wou. Ik kon bij hem inchecken wanneer ik daar behoefte aan had, drinken zoveel ik wou zonder commentaar te krijgen, en me in bed smijten zonder het gevoel te hebben dat ik iets deed dat raar kon overkomen.

Uiteraard scheidden onze wegen op een gegeven moment: een seksrelatie blijft niet duren, dat leerde ik al snel.

Intermezzo

‘En, wat denk je?’

‘Goh, ja. Hilarisch en ook wel heftig.’

‘Snap ik. Hoezo vind je het heftig?’

‘Nja, je leerde best wel wat mannen kennen die ook in elkaar overliepen. Waarom?’

‘Ik denk dat ik enerzijds probeerde weg te vluchten. Op zulke momenten was ik niet thuis, hoefde ik niet te luisteren naar de ruzies van mijn dan al gescheiden ouders, en hoefde ik even niet na te denken. Het leek soms wel of ik zo ruimte kreeg om te ademen. Anderzijds was ik altijd gepest en kreeg ik nu voor het eerst aandacht van jongens. Ik deed me stoerder voor dan ik was omdat ik dacht dat het zo hoorde. De jongens en meisjes die me vroeger hadden gepest, kwamen namelijk ook heel stoer over. Zolang ik dat masker maar zou ophouden, zou ik niet weer gepest worden.’

‘Oké, dat kan ik me wel ergens voorstellen. Maar waarom wisselden ze elkaar dan zo snel af?’

‘Ik raakte erg snel verveeld en liet ook niemand echt dichtbij komen. Als ik aanvoelde dat het met iemand niet lang meer zou duren, ging ik al door naar de volgende. Iemand nieuw die me hopelijk weer wat zou bijleren, of op z’n minst zou afleiden.’

‘Hoe kijk je daar nu op terug?’

‘Ik denk dat ik de leegte die ik toen in me voelde altijd en overal meenam. Bij een jongen of man voelde ik die altijd